

Vrienden van de motortorpedoboot T38

Het weerzien op Gålö med de T38 in mei 2000

De laatste keer dat de T38 de motortorpedobootbasis op Gålö bij Härsfjärden bezocht was in 1956. Rond midzomer van dat jaar werd de T38 overgeplaatst naar Karlskrona voor buitendienststelling. De reden hiervan was, dat de T42, de eerste echte V-bodem, klaar was met de proefreizen en nu toegevoegd zou worden aan de "Kustflottan"-groep. Het zou 44 jaar (!) duren totdat de T38 zou terugkomen op Gålö. Hieronder het verhaal van Kenth Öberg, waarin hij beschrijft hoe e.e.a. toeging.

Na 6 jaar werk om de T38 weer in een zodanige staat te krijgen, dat we het aandurfd en de veilige wateren rond Karlskrona te verlaten, werd besloten om in plaats van naar Åhus in Skåne (het was immers dichterbij de thuisbasis in geval er iets zou gebeuren) te varen een reis met de T38 naar Stockholm te maken.

De eerste reis werd beduidend langer dan naar Åhus maar wel heel leuk, vooral door de vriendschappelijke opvang die de MTB-kameraden in Stockholm ons boden.

De reis werd uitgevoerd tussen 20 en 28 mei 2000.

Eerst werden we door de T26 opgevangen bij Landsort en kregen vervolgens de rest van de reis een escorte tot aan Logårdstrappan. Het voelde goed in onze vermoeide lichamen om zo ontvangen te worden!

Tijdens het bezoek in Stockholm werden we de hele tijd bijgestaan door de bemanning van de T26 en daardoor kon de hele T38 bemanning de wal op, om te stappen in Gamla Stan en op Gröna Lund. Hartelijk dank hiervoor!

Hoogtepunt was toen we zuidwaarts zouden terugreizen op vrijdag de 26e mei, en ons zouden opstellen voor een bezoek op Gålö. De T26 en de T38, met Vipgasten, reisden langs de scherenkust bij Stockholm en spetterden verraste jachten helemaal nat. Het was een niet te vergeten en prachtige reis.

Toen we Härsfjärden binnenvoeren en dichterbij de basis van Gålö kwamen, kregen we kippenvel. Dit was een historisch ogenblik. De T26 gleed als eerste de baai in, gevolgd door de T38, omgeven door het geluid van de manoeuvreermotoren. Het was zonnig weer en bijna windstil en we werden verwachtingsvol ontvangen door MTB-veteranen op de kade.

Goed en wel in de haven was de verbroedering een feit. Er werd veel gepraat over boten en collega's, onder het genot van versterkende middelen. Men zegt wel, dat de zee trekt.

Het welkomstmaal, dat een aantal keren een tijdje werd opgeschoven, omdat men zoveel te vertellen had, kwam goed op gang in de avondschemering. Onder een afdak van presenningen, met uitzicht op de zuidelijke baai en de T26 en T38, werd op de kade een voortreffelijke maaltijd met toebehoren genoten. De stemming zat er voor de maaltijd reeds goed in en steeg in verontrustende vaart. Maar nu konden toespraken en bedankjes in elk geval fatsoenlijk worden gedaan, zelfs toen ontelbare sprekers zich opstelden en een toast uitbrachten.

De avond werd afgesloten met een bezoek aan alle faciliteiten op Gålö. Hier bevindt zich alles, dat nodig is om de motortorpedoboten aan de gang te houden.

De ochtend daarna werden de troepen verzameld. Een ontbijt werd op de kade bij de zonnige en stille baai genuttigd. Een ieder kon naar eigen behoefte eten en niemand werd aan z'n lot overgelaten. Melk en juice waren in het bijzonder populair.

Voor het losgooien werd uitgebreid afscheid genomen met de nodige beloftes over nieuwe ontmoetingen.

De T38 gleed zachtjes de baai uit en we hadden een plaatje op het netvlies van vele MTB-veteranen, die de T38 uitzwaaiden.

Dat gaf een goed gevoel!

Kenth Öberg

Foto: Bosse Furén

Vertaling: D. Hitz